

Tisztelt Levegő Munkacsoport!

Azzal a kérdéssel fordulok önökhöz, hogy hol az a határ, amit az ember már nem köteles eltűrni akkor, amikor úgy érzi, a közlekedési zaj az otthonában éjjel-nappal elviselhetetlenné vált. És ha eléri azt a határt, mit tehet?

Balatonföldvári lakos vagyok, 1985-ben elkészült házam a Szentgyörgyi úton (7-es út) áll. Felelősséggel állítom hogy a 7-es főközlekedési útnak ez a legelviselhetetlenebb, lakott területen átvezető szakaszává vált. Tudom, ez így nagyon szubjektív, és sehol nem egy öröm főút mellett lakni. Az a szakasz, amiről itt szó van, és ahol élni vagyok kénytelen, zajosságában felülmúlhatatlan és máshol ilyet azért nem tapasztaltam. Ez főleg a városba való autópályaszerű bevezetésből adódik, ami akadálytalanul „lövi” be a nagysebességű forgalmat. Tehát nem a forgalom elképesztő nagysága, ami elviselhetetlenné vált az utolsó egy-két évben (az is), hanem annak összetétele és módja. A forgalom legalább fele nehézgépjármű, amelyek mára már minden gátlásukat elvesztve száguldanak keresztül a városon, ráadásul a személygépkocsi-forgalommal szemben éjjel is nyomulnak. Jól látható, hogy míg az „úrvezetők” azért többnyire visszavesznek magukból (50 km/h helyett 70-80), addig a kamionok 80 alá nem mennek, sőt még ők előznek a belső sávban személyautókat. Ez azért ebben az elszabadult világban sem köznapi. A civil szervezetek, önkormányzat tehetetlenek, a rendőrség, amely három-négy éve még valamelyest ura volt a helyzetnek, mostanra teljesen passzívvá vált, és egykedvűen nézi ezt a horrort. A közútkezelő egy éve a pokolba vezető útjukat jó szándékból prizmákkal „kövezte” ki, amelyekre az út megvezetése miatt mindenki ráhajt, így fokozva a környéken lakók kínjait.

Tehát a kérdés az, ha van még a törvényességnek a legcsekélyebb esélye ebben az országban, mit tehetek én és a környéken lakók ennek helyreállításáért: a nappali 65 dB, éjszakai 55 dB zajhatár betartatása, 50 km/h sebességhatár betartatása, hét végi kamionstop betartatása, lakott területen kamionnal előzni tilos betartatása. És ha nincs, mert nincs (ezt az ehhez hasonló levelekre válaszként kapott, nesze semmi lözungokból megértettük, no meg abból hogy hová eszkalálódik ez a tarthatatlan helyzet), milyen kárpótlás jár nekünk ezért? Itt nem elsősorban anyagiakra gondolok, hanem zajvédő falra vagy hangszigetelő üvegezésre, mert élhető környezethez nekünk is jogunk van.

Miért nekünk kell megfizetni a tönkretett, élhetetlen környezetünkkel, forgalomképtelenné vált ingatlanjainkkal (még elmenekülni sem tudunk) a teljes áruforgalom közútra terelésének közvetett árát? Ezeket a közvetett költségeket vállalják a fuvarozók és a döntéshozók legalább annyiban, hogy emberszámba vesznek minket és méltányolják jogunkat az élhető környezethez! Az államigazgatástól is joggal várhatják az emberek, hogy az érdekeiket szolgáló törvényeket is tartassák be, ne csak az adót szedjék be!

Miután szépszerével már semmiféle érdekérvényesítés nem lehetséges, milyen jogi lehetőség van erre? Van-e erre szakosodott jogi szervezet vagy szolgáltatás? Mi a „szolgálati” útja egy ilyen processzus elindításának? Kaphatunk-e ehhez valahonnan tanácsot, segítséget?

Válaszukat várva, tisztelettel:

Balatonföldvár, 2004. november 19.

Kárpáti Péter